

[Kjær Rasmussen.]

holdent foretager sine politiske vurderinger på grundlag af, hvad man mener er bedst for det borgerlige samfund. Som socialist kan man derfor ikke deltage i et hallelujakor til ære for den såkaldt mangestemmige presse.

Vi kan naturligvis godt få øje på forskellene, der er mellem f. eks. et blad som Politiken og visse af provinsens venstreblade, men det ændrer bare ikke ved det faktum, at når disse blade skal vurdere politisk, så foregår det på det borgerlige samfunds grundlag. Det er derfor, vi kalder dem for borgerlige blade, og det er derfor, vi ikke kan gå med til at tale om en mangestemmig presse her i landet. Men vi kan naturligvis godt gå med til at tale om, at vi har en presse med nuanceforskelle.

Vi vil gerne være med til at lave en mangestemmig presse, en presse, der taler med mange forskellige stemmer, for det er nemlig det, vi forstår ved en mangestemmig presse. Desværre giver det foreliggende forslag ikke mulighed for oprettelse af nye dagblade, for selv om bemærkningerne vel omtaler det principielt gørlige heri, så er midlerne ikke til stede. Efter vor mening burde der være en bestemmelse om, at en ny avis f. eks. får fordelagtige vilkår i en overgangsperiode. En sådan bestemmelse ville blive udgiftskrævende, det erkender vi da blankt, men det, der vel egentlig også kunne ske, var, at de, der i øjeblikket sidder på flæsket presse-mæssigt, ikke ville have så store muligheder for i fremtiden at udbrede deres opfattelse af, hvad der er demokrati. I øjeblikket føler vi — jeg erkender, at vi er i opposition til det bestående system — at langt den største del af pressen udbreder den opfattelse af demokratiet, som er mest bekvem for den.

Nye dagblade har man altså ikke villet tage med under ordningen. Til gengæld kunne man måske så have strakt sig så vidt som til at inddrage den politisk orienterede del af tidsskriftpressen — hr. Gert Petersen var noget inde på dette i slutningen af sit indlæg. Det har man heller ikke gjort, selv om det ville have betydet, at flere kunne have fået råd til at holde de forholdsvis dyre politiske tidsskrifter, og det ville altså igen være et bidrag til forskelligheden. Vi synes jo nok, det skulle være muligt at udforme

nogle støttekriterier og derefter yde støtten efter et retsprincip.

De foranstaltninger, der kunne have betydet noget, har regeringen altså ikke villet foreslå, og det, der bliver tilbage, er altså nogle foranstaltninger til gavn for den allerede eksisterende dagspresse — og guderne skal da vide, at dele af den er hårdt trængt for øjeblikket.

Med hensyn til selve forslaget finder vi, at der er nogle problemer omkring det tilsynsråd, der tænkes nedsat. Jeg kunne godt tænke mig at spørge statsministeren: hvem skal egentlig have sæde i dette tilsynsråd? Bliver det de store, der kommer til at sidde og bestemme, hvilke af de små der skal modtage ydelser fra finansieringsinstituttet? Hvis det bliver tilfældet, så må vi naturligvis anse det for at være en noget betænkelig sag.

Men alle disse ting vil naturligvis afhænge noget af den praksis, man tænker sig at anvende med hensyn til ydelse af kautionsforpligtelser og tilskud. Bliver det aktiemiljonerne, der kommer til at tælle, således at man kan opnå forholdsvis større kautioner og tilskud, hvis man er et rigt blad, eller tænker man sig ordningen udformet således i praksis, at kautioner og tilskud vil blive tildelt efter et trangskriterium? Det er et vigtigt spørgsmål, og jeg vil meget håbe, at statsministeren vil svare på det her i dag.

Der er et spørgsmål mere, som jeg ønsker at rejse ved denne første behandling. Efter forslaget yder staten et årligt tilskud på 2 mill. kr. til instituttet som vederlag for pressens offentliggørelse af klasselotteriets trækingslister. Nu er forholdet jo det, at ikke alle dagblade offentliggør disse trækingslister, måske fordi man på redaktionen skønner, at spilledjævelen ikke huserer nævneværdigt i læserskaren. Mit spørgsmål til statsministeren er derfor, om sådanne blade vil blive stillet anderledes ved tildelingen af ydelser fra instituttet. Vil de blive ringere stillet med hensyn til, skal vi sige kautions-service og direkte tilskud, fordi de ikke offentliggør disse trækingslister?

På baggrund af, hvad jeg her har sagt, vil man forstå, at vi synes, at udvalget skulle udvise noget større dristighed end den, statsministeren har udvist med sit forslag her. Jeg skal nok lade være med at afslutte